

[Vagn Bro.]

en Ændring af Færdselsloven paa et Punkt, hvor man netop har opdaget, at man ikke kan generalisere. Man er blevet klar over, efter at Loven er vedtaget, og det kan jeg kun anerkende, at man ikke kan have den almindelige Lygteføringstvang for de stive og tunge Arbejdsvogne, og derfor foreslaas der nu nogle modificerede Regler for denne Gruppe af Vogne.

Jeg nævner disse forskellige Ting for at vise, at der uden Tvivl er forskellige Omraader, hvor man er gaaet for vidt, hvor det vil være rigtigere at tage rent praktisk paa Tingene i Stedet for at lægge Vægten paa det centraliserende og generaliserende.

Jeg skal slutte med at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. Det ærede Medlem og hans Parti er trods Valgets Resultat stadig en Støtte for Regeringen, men samtidig ynder det ærede Medlem og hans Parti altid at give Mæglerens og Samarbejderens Rolle. Under sidste Finanslovdebat udtalte det ærede Medlem — det staar Sp. 189:

„En Ting er derfor sikker: i de Tider, vi gaar i Møde, bliver der Brug for alt det Sammenhold i Nationen, der kan opnaas“.

I sin Tale forleden sagde det ærede Medlem ganske det samme, og han føjede endda til, at dette Samarbejde „er blevet vist, og at der vil blive vist Forhandlingsvillie og Villie til Forstaaelse af de Synspunkter, der bliver fremført fra anden Side“. Og hver Gang vi gaar til Valg, hvad enten det er Folketingsvalg eller Landstingsvalg, hedder det i Radikalismens Opraab, at de vil formidle, at de er de mindst klasseprægede, og at de vil samarbejde.

Men ser vi paa den politiske Historie, ikke mindst i de sidste vanskelige Aar, leder man forgæves efter dette Partis Samarbejde i anden Form end Ord. Vort Hovedsynspunkt, som jo dog deles af adskillige i denne Sal, og som gaar ud paa at føre de to hinanden bekæmpende Pristal nærmere mod hinanden gennem de Forsøg paa Tilpasning, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen i adskillige Stunder selv har været inde paa, har aldrig mødt synderlig Forstaaelse i Gerning hos det radikale Parti. Alene den Kendsgerning, at Indtægtstallet for Landbrugsvarer nu ligger under Tallet i 1914, medens Stats- og Kommunebudgetterne er fordoblede eller tredoblede og vort Lands indenrigske Udgiftstal ligger fra 20 til over 100 pCt. over 1914, skulde dog være et stærkt og sagligt Grundlag for enhver i denne Sal, der ikke ensidigt lægger Vægt paa Fagforenings-

synspunkter, som i deres konservative Stivhed trodsrer enhver Beskrivelse.

Det ærede Medlem erkender ikke i Gerning dette vort Hovedsynspunkt; han erkender det nok af og til i Ord, men aldrig, naar dette Synspunkt skulde respekteres ved en Afstemning. Og det skønt det ærede Medlem maa vide, at den førte Politik alt har bragt og fortsat vil bringe store Vanskeligheder for de eksporterende Erhverv og ogsaa, det kan jeg roligt føje til, for de Byerhverv, der hidtil har ladet haant om det, der er Grundlaget for ethvert Lands, ogsaa vort Lands, fortsatte økonomiske Bestaaen.

Maa jeg da sluttelig have Lov til at spørge dem, der staar paa den anden Side: Hvorledes mener Industrierhvervene, baade de, der leder dem, og de, der arbejder i dem, at Udviklingen skal være herhjemme? Hvis det virkelig viser sig — og det er der adskilligt, der kan tyde paa —, at Landbrugs-erhvervet om ikke ganske bliver slaaet over Ende saa dog vil faa overordentlig store Vanskeligheder, saa at Følgen vil blive en yderligere Indskrænkning af, hvad Hovederhvervet udfører, vil da de andre Erhverv kunne sige, samtidig med at de strengt afviser Hovederhvervets Krav: Vi er rede til at træde i Stedet, vi er rede til at udfylde det, som Folket kommer til at mangle gennem svigtende Udførsel fra tidligere Kilder — en Mangel, som jo vil komme til at gaa ud over det hele Folk.

Nej, det vil denne Industri ikke kunne sige, i hvert Fald ikke, naar den arbejder under de Vilkaar, den har i Dag. Heller ikke Industrien selv vil sikkert hævde, at den med den høje Levofod, der gælder ogsaa indenfor denne, lige fra øverst til nederst, vil være i Stand til at optage Konkurrencen og derved udfylde det, som andre Erhverv kommer til at mangle i deres Hjælp til det fælles Behov her i Landet.

Men naar dette er Tilfældet, maa Byerhvervene og Industrierhvervene ogsaa kunne indse, at den eneste Vej fremad, hvor trang og tung den end er, den, som følges af andre Lande, men som vi endnu mener at kunne vende os imod, det er den, vi har peget paa. Og jeg vil for min Part haabe, at denne Erkendelse ikke kommer saa sent, at det ogsaa og maaske stærkest kommer til at gaa ud over de Erhverv, der saa stejlt har vendt sig imod det, man fra anden Side har paavist var nødvendigt.

Elgaard: Jeg ønsker først at udtale en Tak til den højtærede Undervisningsminister, fordi det efter mange og store Vanskeligheder — Vanskeligheder, der har